

CUPRESSUS SEPULCHRALIS,

Quam
CONSERVANDO NOMINI ET FAMÆ,
EXCELLENTISSIMI, NOBILISSIMI
ET AMPLISSIMI,

**DN. WENCESLAI
DOROSCH,**

Inclytæ Reipublicæ Thorunensis Consulis

gravissimi,

Medicinæ Doctoris

felicissimi,

Anno Domini 1704. Januarii 10.

Numero Virorum exenti,

Ejusd. 13. in Templo B. V. MARIE

solemniter contumulati,

RECTOR ET PROFESBORES QUIDAM PUBLICI

posuerunt.

THORUNII,

EX OFFICINA NOBILISS. SENATUS ET GYMNASII

†
Quæris, Viator,
An Consularis Dignitas & Medica Opera
congrue in eodem hospitari queant VIRO?
Consulem enim in privatis, Medicum in publicis,
vix habere, quod agat.
Immo ad publica tantopere adstringi priorem, ut raro privatis,
ad privata adeo obligari alterum, ut raro publicis,
vacare valeat.

Habero;
congrue hospitari utramque, modo etiam congrue exercentur.
Ita est; simul in Curia, simul in Nosocomio, versari nequit
ambidexter ejusmodi Consiliarius.
Suam potius Officinam quælibet Facultas sibi vindicat.
Est tamen, ubi præmissis publicis ad privata progredi;
Est, ubi Civitatis salute procurata ad Civium quoque lectulos abire,
Est, ubi periclitante fortean Patriæ Patre Curialia prorsus differre licet.
Quem nempe Curia ut Consulem dimittit, Lares privati ut Æsculapium,
recipiunt;

quique paulo antea Patria, Patriorum non ita multo post,
desideratissimam gerere potest curam.
Et hoc ipsum, si quispiam alius, in cognitissimis habebat B.DN. D. DOROSCH
Nemo eum, cum consultandum jam esset, à publicis sese subtrahere,
Nemo, cum opem citam flagitabant Clinici, officium eis suum denegare
vidit audivitve.

In simili Statione utraqve munia rite partitus est.
Quoties Consilium poscebat Curia, tum Consulem,
Quoties medicata opera ferenda erat, tum Medicum
se præstabat,
ibi prudentissimum, hic experientissimum.
Consuli nunquam Medicus, Medico nunquam Consul, impedimento fuit.
Quid multa?

Curia Is semper primas, Hygiæ secundas,
& tamen cuique suum, detulit;
Officii utriusque officia commutans nunquam,
nisi cum Republica ipsa Morbis, res privata Gravaminibus Politicis,
premi se conquereretur;
ob id etiam vel Consularis Medicus, vel Medens Consul,
dicendus olim.

Postquam proinde compertum nunc habes, mi Viator,
In tali statu tam abunde utriusque satisfieri posse Officio,
ut per alterum alteri nihil decedat prorsus,
Et de ipsorum Muniorum Coniunctione,
& de Viris juncta Munia divisim exercentibus,
melius sentire ne dubites amplius.

Alibi saniorum, alibi infirmorum, dubiis rebus succurrere,
Compatibilia sunt, non Repugnantia.

Inter exquisitos Chiragra dolores
deproperab.

M. GEORGIUS WENDIUS.

Æ Des privata, Templi strepuere Cathedræ
Anni principio, dum pia vota damus.
Vota damus merito pia dum funestior esse
Incipit hic annus, fert mala fama mala.
Nuntius eni primus claudit vix ora, secundus
In portis jam stat, tertius inde venit.
Quæ bona fert primus, quæras, quæ faulta secundus
Nuntiet, aut post hos tertius ore ferat.
Contractis humeris meditari prælia genres,
Fundere prædicunt & Babylona minas.
Nolunt post pugnas bellorum quærare finem,
Quæ nos percupimus frangere tela, parant.
Panno capit ferrum, ferrum capit orbis Iberus,
Pro grege Panno capit, pro Capite iste capit.
Deficiat pax alma licet, sævissima bella
Latrent, sulphureo flammet & igne fretum.
Casibus exemptus cunctis torvisque procellis
Est Consul Noster, nec metuenda timeret.
At mea si quicquam pro Consule vota valerent,
Vivere eum vellem sedibus hisce soli.
Interioris opes naturæ noverat Ille,
Et succo morbos pellere & arte feros.
Quod novit Batavus, quod felix arte Britannus
Perdidicit, tenuit mente capace sua.
Nolo mihi memores Rolfinckos, nolo Patinos,
Sedulus istorum, credito, Censor erat.
Una dies est alterius quam sæpe Magister,
Censere & poterit Virque docere Virum.
Dat pretium tandem Virtus, Patavina coronat
Hunc Schola, Doctoris nomine & ornat eum.
Altius ire Virum voluit quoque nostra Thoruna,
Fasces & titulum Consulis addit ei.
Utque adamas decorat digitum croceumque metallum,
Sic fasces decorant nomina clara Viri.
Splendidior multo est Noster cum tecta domusque
Linqvit subductus, sidera celsa subit.
Una dies melior Cælo est quam secula mille
In terris, queis sunt prælia, turbo, neces.

Alibi

Hic

Hic ver perpetuum sine rugis firma juventa,
 Hic Medici quærit nullus amicus opem.
 Vivas, clare Senex, Cœlo, fractæque senectæ
 Exuvias tumulo conde reconde tuo.
 Tempus erit quo te redeuntem pulvere terræ
 Cernemus, celerem qui modo segnis eras.
 Atque tuos celeres læti mirabimur artus,
 Quos lassos lecto lentor habebat iners.
 In Natis tua si nunquam revirescet imago,
 At vireat probitas, fama, fidesque tua.
 Primores populi vos optima Numina servent,
 Subducant facibus insidiisque mali.
 In mare te referant fluctus, Respublica, nulli,
 Et procul à muris sæva pericla sient.
 Evigiles, portus iterum, rogo, quære relictos
 Ocyus, atque iterum littora tuta cape.

*Viro Excellentissimo, Fautori suo eximio,
 consecravit,*

JOHANNES REZIK,
 P. P. & Visitaror.

Qui multum fidunt Medicis, herbæque potenti,
 Nil arbitrantur Medico præsentem nocere.
 Sed Medici figant exsangvi in corpore vultum:
 Et discunt, non unâ se ratione necari.
 Legerat Extinctus medicæ secreta Minervæ.
 Hippocratis, nec non Galeni noverat artes.
 Hinc Illi sanare fuit propriumque mederi.
 Seu caput afflictum, seu corpus torpor habebat.
 Seu traxit putrescentes hydropicus undas;
 Aspexit miseros & prompta solatia dextræ
 Exhibuit, fera tot morborum examina pellens,
 Atque frui faciens multos vitâ meliore.
 Sæpius arte suâ protraxit tempora mortis,
 Sanavitque sagax magnis rationibus ægros.
 Attamen adversus vim mortis ferre sibi ipsi
 Neutiquam opem potuit. Sed postquam pectora torpor
 Lethalis pressit, morti occubuit, docuitque,
Non esse in Medico semper relevetur ut ager.
 Hinc quotquot miseri vitâ torquentur ab ipsa,
 Ritè mori discant Medici hoc à corpore Magni.

Lugens fecit

M. MARTINUS BERTLEFFIUS,
 Prof. Publ. & Visit.

